

#maydayfoto #1demaigupifc #laimatgeenlluita

En plena crisi del COVID-19 són comuns els bons propòsits emmarcats en l'emergència sanitària, com ho són els múltiples comunicats de totes les Administracions. Ens diuen, per a qui s'ho vulgui creure, que quan acabi la pandèmia arribarà un període de més responsabilitat envers el medi ambient i una major protecció del sector públic. Nosaltres, treballadores i treballadors de la Imatge, fent imatges o sense fer-les, al confinament o al carrer, veiem com aquesta crisi despulla **un sistema que ve de lluny; incapaç, cíclic i que ens aboca a la fatalitat**. Sabem qui treu profit de la nostra precarietat.

La gent que fem imatges també ens fem preguntes, i l'experiència de la darrera crisi econòmica ens fa preveure escenaris similars i pitjors. Una recent enquesta estatal de la Plataforma [SOS SECTOR GRÀFICO](#) -realitzada entre l'1 i el 7 d'abril d'enguany a 1025 treballadors/es majoritàriament autònoms de diferents àmbits creatius (fotògrafs i operadors de vídeo, il·lustradors, periodistes i escriptors, dibuixants de còmic, infògrafs, guionistes, gestors culturals, etc.) recull que **abans d'aquesta crisi ja hi havia un 60% amb ingressos per sota del SMI**, i que ara, malgrat no ser una activitat de les d'obligada paralització per l'Estat d'Alarma, la majoria de projectes i encàrrecs s'han cancel·lat (**59%**) o s'han pos-posat (**41%**), quasi la meitat de les persones enquestades no espera rebre encàrrecs en els mesos vinents, i **només el 17% ha pogut accedir a les a les prestacions** per cessament d'activitat provocada pel COVID-19 tal com s'han articulats.

Es calcula que **el 75% dels qui treballen inestable -i a voltes invisible- en aquest mercat de poc reconeixement social i econòmic, estarem per sota del llindar de la pobresa en 2020**. No podem admetre que mentre tornem a veure les orelles a un lloc econòmic al qual ja li coneixem els ullals, els governants segueixin mirant a una altra banda, pressoners de les seves trampes acumulades per dècades d'inacció.

Diguem-ho clar: tant la Generalitat com l'Estat desconèixen els destinataris de les polítiques socials que diuen emprendre per al nostre sector. Van a les palpentes perquè mai s'han interessat en saber ni tan sols quantes persones viuen d'aquestes activitats.

Aquesta ignorància volguda dels qui ens governen contrasta vivament amb els països del nostre entorn que sovint ens venen de mirall. Així el Decret 2020-435, de 16 d'abril, de la REPÚBLICA Francesa per a protegir els periodistes a la peça de la crisi provocada pel

COVID-19 (+INFO: clic [AQUÍ](#)), amb mesures negociades pels sindicats de la Federació Internacional de Periodistes FIP i que tenen el recolzament de 27 sindicats i associacions professionals franceses, a més de la pròpia FIP i de la Federació Europea de Sindicats FES (clic [AQUÍ](#)).

I és per adequar la fiscalitat a les particularitats dels treballadors del sector gràfic que seguim reclamant, entre d'altres, la creació d'un **epígraf fiscal que aplegui els treballadors per compte propi que aporten continguts creatius en qualsevol suport per als sectors editorial, mitjans de comunicació i indústria audiovisual** (clic [AQUÍ](#)). Petició que ja va ser lliurada al Departament de Treball en maig de 2013, amb motiu de l'anterior crisi econòmica, per la Mesa Sectorial dels Mitjans de Comunicació a Catalunya composta per 26 entitats del sector (sindicats, patronals, col·legis professionals, universitats, associacions professionals, etc.) i que no se n'ha fet res en set anys.

Com insistim des de fa 20 anys que s'engegui l'estudi sociològic independent sobre "El món de la fotografia professional a Catalunya" a càrrec del Doctor en Sociologia de la UB Arturo Rodríguez Morató.

I com reclamem igualment i entre d'altres el projecte de "Documentació de la realitat social a Catalunya" basat en l'experiència de la FSA (Farm Security Administration) dels EEUU amb motiu de la crisi del crac de la borsa en 1929. Projecte que, per cert, se sembla com un ou a una castanya a la improvisació maldestre del Departament de Cultura "Arxivem el moment".

Per altra banda, **constatem que s'ha fet una gestió de la crisi sanitària tenyida d'ideologia recentralitzadora, militarista i autoritària, i una involució de drets** (no s'ha derogat la Llei Mordassa, tot i que estava en el programa electoral) que també repercuteix en una **retallada a la llibertat d'informació**. Una llibertat lligada a la voluntat circumstancial d'una prefectura o d'una autoritat al carrer que l'interpreta com li rota.

A conseqüència d'això, molts/es documentalistes treballadors/es autònoms/es romanen a casa perquè no tenen un encàrrec determinat per un mitjà de comunicació. I malgrat la seva activitat no és de les prohibides al BOE, no han pogut treballar per la por a ser sancionats/des.

D'això se n'han aprofitat tant les agències de comunicació per parasitar el mercat i encarregar feines ajustades als seus preus irrisoris, com els mitjans que s'han fet amb tota mena d'imatges captades per personal sanitari, la qual cosa ha posat de relleu altre cop (i ja són in comptables) la nostra reivindicació d'implementar una **taxa als mitjans de comunicació pels continguts gratuïts que publiquen**.

I el més greu, és que de la manca de punts de vista plurals sobre la situació que patim se'n ressentiran les generacions venidores, perquè la pobresa documental no ajuda a evolucionar la societat.

Tanmateix, ens preocupa que la visió de la crisi recaigui quasi exclusiva en grans mitjans de comunicació dependents dels poders econòmics, justament en uns temps en què s'aplica el partidisme descarat i on s'experimenta amb la postveritat.

I ens preocupa el futur, quan sabem que l'administració pacta limitacions de cobertura gràfica amb organitzadors de grans esdeveniments culturals i esportius, fent sistemàtica una pràctica restrictiva i poc justificada dels *pools* (que en el cas dels professionals per compte propi lesiona el propi dret al treball). ¿És aquest el model a imposar?

Les treballadores i els treballadors de la imatge volem poder viure amb el que fem, i fer-ho en un país que respecti els drets i les llibertats. Necessitem un canvi real de l'estat les coses, perquè és l'única manera d'encetar un nou període més solidari, més just, més lliure i més respectuós amb l'entorn. I no podem tenir paciència perquè se'ns acaben les oportunitats. És moment d'estar junts, no tant per lluir un braçal sinó per anar de la mà, atents a allò que arribarà, i tenir clar que hem d'anticipar-nos per no sortir tots en desbandada quan sigui massa tard.

És moment de REIVINDICAR-HO TOT:

LLIBERTAT D'INFORMACIÓ, SEMPRE ! ...I no, segons les circumstàncies.

RENDA BÀSICA UNIVERSAL / Preu del Transport associat a renda

FI DE LA QUOTA D'AUTÒNOMS PELS QUE NO ARRIBIN AL SMI / implantació de trams en funció dels ingressos.

CANCEL·LACIÓ DE LA QUOTA D'AUTÒNOMS DURANT L'ESTAT D'ALARMA i més enllà, perquè la manca d'ingressos s'allargarà.

AJUDES AMPLIADES A TOT EL TEMPS QUE DURI LA CRISI

UN EPÍGRAF FISCAL ESPECÍFIC PELS COL·LABORADORS/ES EDITORIALS, DE PREMSA I DE LA INDÚSTRIA AUDIOVISUAL

UNATAXA ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ PELS CONTINGUTS GRATUÏTS QUE PUBLIQUEN

RESPECTE A ELS I LES INFORMADORES GRÀFIQUES PER PART D'INSTITUCIONS I ADMINISTRACIÓ A L'HORA DE DISSENYAR PROTOCOLS RELATIUS AL DESCONFINAMENT I DE PROTECCIÓ PEL COVID-19

PEDAGOGIA DE LA IMATGE A L'EDUCACIÓ + CAMPANYES DE SENSIBILITZACIÓ SOCIAL PER A LA CULTURA + Augment al 2% EL PIB PER A CULTURA

#maydayfoto #1demaigupifc #laimatgeenlluïta